

Герой російсько-української війни

Могилевський Олексій Миколайович

Народився Олексій Могилевський 13 березня 1997 року в м. Хмельницькому. Його виховували мама та бабуся.

Він ріс дуже веселим та життєрадісним хлопчиком, спритним та непосидючим. Закінчив 9 класів ЗОШ №3, (НВО № 5) і вступив до ліцею № 25, де провчився 3 роки та отримав професію автомеханіка

Олексій Могилевський – Воїн доблесті! Воїн без страху, із великим серцем і прагненням перемоги над рашистським ворогом. Не мислив себе поза армією. Це була справа його життя. Все приймав як належне: холод, бруд, обстріли 24/7, дисципліну – ніщо не заважало йому виконувати почесний обов'язок – захищати Батьківщину. Воював Олексій ще з АТО. Його призвали на строкову службу, два місяці прослужив і заключив контракт. У серпні 2017 року він уже воював у Мар'їнці, потім Бутовська шахта. Ворог бив нестерпно. Далі Світлодарська дуга, Золоте. Він був як із заліза. Страху не було, був лишень спокій і витримка... І сонячна посмішка, доброта, за що його любили друзі і побратими.

Повномасштабну війну Олексій зустрів у місті Бахмуті Донецької області. Матір ніколи не боялася за сина, він вселяв їй віру, казав, що у нього немає страху. Страшно їй стало, коли розпочалась війна 24 лютого.

13 березня 2022-го мати подзвонила своєму синові, привітала з Днем народження. 14 березня 2022-го о 2:40 він пішов до Небесного Легіону... Село Воєводинка, Луганська область. Побратими згадують: «Поїхали, відстрілялися; вернулися – порухувалися... Двох не «вистачає»... Побігли шукати... Знайшли...». Він був молодий і перспективний, але не мислив, що може жити в країні без волі...

Служив Олексій Могилевський в 30-ій окремій механізованій бригаді імені князя Костянтина Острозького і був старшим механіком-водієм взводу механізованої роти.